

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Σ' ΟΣΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΜΠΟΥΝΤΡΟΥΜΙΑ

Στους καιρούς της «εξάρθρωσης» της «τρομοκρατίας»...

Καλωδιωμένα ανδράποδα κουβαλώντας κάμερες και μικρόφωνα κυνηγούν τους «υπόπτους» που έχουν προγραφεί, τους συγγενείς και τους φίλους των φίλων των «τρομοκρατών». Θλιβερή κουστωδία, με φωνή μεταλλική, άχρωμα, απαράλλαχτα και αποκρουστικά.

Στους καιρούς της «εξάρθρωσης» της «τρομοκρατίας»...

Νέοι ιεροεξεταστές πιο μακάβριοι, πιο αποτελεσματικοί. Με καινούργια βασανιστήρια τα ψυχοφάρμακα και την πυρά να λέγεται Γκουαντανάμο...

Η Δημοκρατία των πάνοπλων κουκουλοφόρων να οδηγεί πισθάγκωνα δεμένους αυτούς που καταζητούνταν για 27 χρόνια για άλλους ως αντάρτες πόλεων, για άλλους ως εξτρεμιστές της αριστεράς και για άλλους ως λαϊκοί εκδικητές και επαναστάτες. Αυτούς που μετά από κάθε χτύπημα τους λέγανε φαντάσματα, πράκτορες, «υπόπτους» γιατί ξέφευγαν πάντα, γιατί είχανε, λέει, γίνει λαϊκός θρύλος...

Στους καιρούς της «εξάρθρωσης» της «τρομοκρατίας»...

Με λευκά κελιά για να τσακίσουν, να τιμωρήσουν την ανυποταξία, να κουρελιάσουν τους «επικίνδυνους»... Απομόνωση, συνεχής παρακολούθηση, αλλοίωση της προσωπικότητας, αλλοίωση των αισθήσεων, αναμόρφωση, παραδειγματισμός των υπολοίπων...

Το κράτος εκδικείται και ξέρει καλά τον τρόπο από παλιά.

Στους καιρούς της καταζήτησης όλων των «τρομοκρατών»...

«Θα συλληφθούν όλοι μέχρι το κόκαλο»!!! πρακτορεύουν με ικανοποίηση τα κάθε λογής φερέφωνα, κάνοντας ν' ανατριχιάσει με τ' αλιχτίσματα τους και ο πλέον ανυποψίαστος. «Να δικαστεί όρθιος ο Γιωτόπουλος», κραυγάζουν, παράφρονες, πλέον, από την μισαλλοδοξία, προσπαθώντας με το ζόρι να συγκρατηθούν και να μην ζητήσουν, να οδηγηθεί σε εκτελεστικό απόσπασμα με τους ίδιους να δίνουν το παράγγελμα.

Στους καιρούς της «εξάρθρωσης» της «τρομοκρατίας»...

Βασανιστές και σιμοσταγείς караβανάδες των «συμμάχων» βαφτίζονται αθώοι πολίτες θύματα της «τρομοκρατίας».

«Επικοινωνιολόγοι» κραδαίνοντας την αγιαστούρα της επιστήμης τους διακρίνουν τον κίνδυνο: «κανένα διάλογο με τους τρομοκράτες, δεν είναι πια λαϊκοί ήρωες». Είναι οι ίδιοι που βγαίνουν σαν τους γυμνοσάλιαγκες πριν ή μετά από κάθε πρόβλημα. Να πθασεύσουν την «κοινή» γνώμη, το τηλεοπτικό «κοινό», τον «μέσο» πολίτη, τον «μέσο» υπήκοο...

Στους καιρούς της «εξάρθρωσης» της «τρομοκρατίας»...

Από την μια οι λέξεις αγωνιστής, επαναστάτης, αξιοπρέπεια, κοινωνική αλληλεγγύη...

Από την άλλη αποκήρυξη, δήλωση νομιμοφροσύνης, ρουφιανιά, υποταγή, ανακρίσεις που λέγονται «φιλικές συνεντεύξεις», πράκτορες των συμμάχων «μας» στον διαρκή πόλεμο κατά της «τρομοκρατίας» να ψάχνουν παντού για «τρομοκράτες»...

«Είναι Μαφία όποιος σιωπά», διαγγέλλει ο άρχων της Νέας Εποχής των εκσυγχρονιστάδων, απαντώντας στον άνθρωπο που πέφτει στα χέρια των αρχών συνεχίζοντας ν' αγωνίζεται, αρνούμε-

νος να παραδώσει την αξιοπρέπεια του και ν' απαρνηθεί τις επιλογές του. Να λοιπόν τι σημαίνει εκσυγχρονισμός: μια κοινωνία ρουφιάνων, όπου η κατάδοση αποτελεί εθνικό συμφέρον.

«Για κάθε άνθρωπο που αγωνίζεται για έναν καλύτερο κόσμο η ανθρώπινη ζωή έχει μεγαλύτερη αξία και το ίδιο αυτονόητα ισχύει και για μένα», τολμάει ν' αντιγυρίσει σ' όλους ο αγωνιστής Δημήτρης Κουφοντίνας και αμέσως πέφτουν επάνω του, μην μπορώντας να κρύψουν τον πανικό τους: «Είναι προκλητικός, η απομυθοποίηση τους είναι γεγονός, ελπίζουμε το κοινό να μην παρασυρθεί, θέλουν πολιτική δίκη σταματήστε να μιλάτε γι' αυτούς, δεν μπορούμε να μετατραπούμε σε μια συναλλασσόμενη δημοκρατία με τρομοκράτες που μας απειλούν».

Κι όμως οι «άπιστοι» δεν είναι λίγοι.

Όλοι αυτοί που παραμένουν άνθρωποι και που δεν έχουν καμία αμφιβολία, ότι καταδιώκονται οι ζωές όλων μας. Ότι τα συρματοπλέγματα περικυκλώνουν τον καθένα. Ότι τα λευκά κελιά και κάθε κρατικό μπουντρούμι, ο αργός ή γρήγορος θάνατος που περίσσεια προσφέρουν οι δήμιοι της ελευθερίας μας αφορούν όλους.

Ο θάνατος που παραμονεύει στα σαπιοκάραβα τους, όπως το Σάμινα, στα διυλιστήρια των εφοπλιστάδων των «αθώων» θυμάτων της «τρομοκρατίας».

Οι ανθρωποσφαγές που δεν έχουν τέλος από το Ναγκασάκι και την Χιροσίμα μέχρι τις «ανθρωπιστικές» επιχειρήσεις στην Γιουγκοσλαβία, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν και όπου γης.

Ανάμεσα τους και όλοι αυτοί που δεν θα πάψουν, ν' αγωνίζονται με όποιους τρόπους επιλέγουν με θάρρος, ανιδιοτέλεια και αξιοπρέπεια, ανυπότακτοι και γι' αυτό επικίνδυνοι για κάθε εξουσία. Χτες, σήμερα, αύριο...

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΒΡΑΑΜ ΛΕΣΠΕΡΟΓΛΟΥ

ΣΥΝΕΧΗΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ.

Αθήνα 10 Σεπτέμβρη 2002

Συνεργασία Αναρχικών Ομάδων και Ατόμων
για την Κοινωνική Αλληλεγγύη
και την Πολύμορφη Δράση